

[Undervisningsministeren]

tig vækst. Det er imidlertid klart, at undervisningsministeriets forudsætning for en sådan stabil rammeudvikling er, at der kan opnås en forståelse med institutionerne om, hvordan den allerede iværksatte omstilling finansieres, og hvordan vi opbygger reserver til yderligere omstillinger.

Det er også en forudsætning, at institutionerne gennemfører en mere langsigtet faglig planlægning, som fremmer omstillingen til uddannelser med gode beskæftigelsesmuligheder og giver forskningens kvalitet afgørende vægt, når man disponerer ressourcerne til forskning.

Jeg vil gerne videreføre og udbygge den ekspansive forskningspolitik, så optimismen bliver spredt til den frie grundforskning på uddannelsesstederne. Jeg vil gerne sætte mig i spidsen for en kampagne, som kan få erhvervslivet til at give flere gaver og kontrakter, især til institutionerne, men det må rimeligvis forudsætte, at institutionerne også selv gør mere for at gavne grundforskningen.

Lad mig give et eksempel. Når ministeriet har kunnet frigøre penge til forskningsprofessorater, hvorfor har institutionerne så ikke selv gjort noget lignende? Det kunne f.eks. ske ved at sætte undervisningsforpligtelsen generelt lidt op fra 4 eller 5 til 6 eller 7 timer om ugen og fordele det derved fremkomne overskud efter ansøgning mellem de ansatte. Derved kunne man få fordelt forskningsressourcerne på en rimeligere måde ud fra kvalitative hensyn og efter en faglig vurdering.

Jeg mener også, man med fordel kan oprette forskningsudvalg, som med autoritet kan tale forskningens sag over for alle de andre interesser på institutionerne, der jo er så rigt repræsenteret i de styrende organer.

Det er altså ikke kun os i ministeriet og i regeringen, som skal gøre mere for forskningen, det skal også institutionerne selv. De skal ikke kun spørge, hvad staten kan gøre for dem og for deres forskning. Vi skal alle spørge, hvad vi i fællesskab, statsmagt og institutioner, kan gøre for forskningen, grundforskningen, den frie forskning og dermed for Danmarks fremtid som teknisk avanceret kulturnation.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

I sig selv er de videregående uddannelser et stort og et varieret område, men ikke mindst takket være de initiativer, ministeren har taget i de seneste måneder, er problemerne blevet så store og så talrige, at taletiden kun tillader, at jeg kommer ind på dele af dem.

I den debat, som er foregået i den senere tid, har ministeren gang på gang fremhævet, at der kun er tale om en 1 pct.s besparelse. Socialdemokratiet er ikke tilhænger af besparelser på dette område, fordi der er behov for en styrket forskningsmæssig indsats, og fordi vore institutioner er midt i en proces med omlægning af visse uddannelser og opbygning af nye uddannelser, en proces, som i sig selv er vanskelig, og som bliver næsten umulig, hvis der gennem en ressourcebeskæring ændres i forudsætningerne. Hertil kommer, at det ikke giver et virkelighedsnært billede at tale om en 1 pct.s besparelse, og det hænger sammen med, at ministeren har givet så mange detailpålæg om områder, der skal friholdes, om områder, der skal udvides, om ressourceoverflytninger osv., at vore institutioner ikke kan vælge at placere besparelserne som generelle besparelser.

Som ét blandt mange eksempler kan nævnes det naturvidenskabelige område på Københavns universitet, hvor summen af ministerens restriktioner og besparelseskra- v bety- der, at besparelserne bliver på mindst 5 pct. for de områder, der rammes.

Et af grundproblemerne er den fremgangs- måde, ministeren har valgt. Vejen har været diktatets, ikke forhandlingens. Med en tids- ramme på forholdsvis få uger pålægger man institutionerne besparelser, der oven i købet har en grad af detaljering og udspecificering, som er hidtil uset og på kant med styrelseslo- ven. Når ministeren i debatten har hævdet, at han blot for at være venlig og hjælpsom har angivet eksempler på, hvordan besparel- serne kan opnås, men at institutionerne kun- ne spare andre steder, hvis de hellere ville det, er det jo ikke sandt. I skrivelsen af 27. februar hedder det:

»Undervisningsministeriet finder derfor nu, at fakultetets institut for medicinsk kemi bør søges nedlagt den 1. juli 1986.« Og vide- re:

»I rammeberegningen er det forudsat, at institut for medicinsk kemi nedlægges.«